

mæltighed ved Zinken har den ogsaa den Egen-
skab, at den temmelig let smelter; den behøver
ikke mere end Vandets Høgevarme 4 Gange
for at smelte; og da ogsaa dette Punkt ind-
træffer let, følger deraf, at den ogsaa uafseet
paa det første Egenkab, maa fra det Dieblil op-
høre at være et Værn imod Ilden. Ved en
Varmegrad, noget højere end den, hvorved den
smelter, brænder den med Hæftighed og udvikler
en Mængde hvide og velende Damp, der gjøre
det vanskeligt, ofte farligt, at komme i Nærheden
af Brandstedet. Vi see saaledes, at Zinken er
utilsligt til dette Brug, baade fordi den ikke
kan modstaae Ildens Virkninger, og fordi den
forøger Brandfaren og af særegne Grunde
vanskeliggjør Slukningen. Efter Zinken nævnte
jeg Bly. Dette Metal vil heller ikke kunne
anvendes, fordi det har den Egenkab tilfælles
med Zinken, at det smelter temmelig let; det
behøver kun lidt over 3 Gange Vandets
Høgevarme og vil saaledes ogsaa være utilslket
dertil. Kobberet har adskillige Egenkaber,
som gjøre det tjenligt; saaledes taaler det en
temmelig stærk Varme, førend det smelter, Van-
dets Høgevarme omtrent 11 Gange; det fore-
kommer i Handelen i Advalse, temmelig tynde
Plader og er ogsaa ret vel stillet til dette
 Brug; men Tale om at anvende Kobberet ved
denne Leilighed, næmlig til dermed at beslaade
stumpelt opførte Huse, kan der for Tiden ikke
være, ligesom det heller ikke kan være ønsket
af den Grund, at Kobberet udsat for en Bærl-
virkning af Luft og Fugtighed rustes, rirer,
som man kalder det, hvorved den frembrin-
ges Spanstønt, en stærk Gift, som kan mis-
bruges baade af Kyndige og af Ukyndige.
Fornæmlig af Hensyn hertil, har jeg ikke nævnt
Kobberet i det Endringsforslag, jeg har stillet.
Af Metallerne bliver saaledes kun Sernet til-
bage. Sernet har alle de Egenkaber, man kan
forlange med Hensyn til, hvad her fordrer;
Hjondt jeg ikke trøder, at det vil blive meget
anvendt. Udenfor Metallerne findes der imod
en Deel Forbindelser af nogle andre Stoffer,
der aldeles ville svare til den her attraaede
Hensigt. Af disse har jeg nævnt Vandglas.
Vandglas er et Stof, som med Lethed forener
sig med andre Legemer og har den Egenkab,
at det afværger Ildens Indvirkning, og derved

forhindrer disse Legemer fra at bryde i Brand.
Overstryges saaledes Træ med Vandglas, vil
Træet, naar det udsættes for en heftig Ild,
ikke brænde, men kun Overfladen af Træet
underkastes en langsom Forkulning. Det Samme
vil skee, om man vil udsætte Papir, Pinned
eller Straa for Ildens Virkning, naar disse i
Forveien ere gennemtrængte med Vandglas;
en langsom Forkulning vil foregaae, men de
ville ikke bryde i Brand. Foruden Vandglas
findes der en Forening af andre Stoffer, som
her vilde være tjenlige; hvorfor jeg ogsaa i
Endringsforslaget har taget Hensyn til dem.
Som Hjemmel for nogle af de Betragtninger,
jeg har tilladt mig at anføre, kunde jeg maa-
skee saafremt den erede Formand vilde tillade
det, oplæse nogle faa Linier af en Afhandling
om denne Gjenstand.

Formanden: Saafremt Citatet ikke er
for langt, saa vil Oplæsningen af et saadant
kunne tilstedes.

Jacobæus: Afhandlingen findes trykt i
et Hefte af Industriforeningens Quartalsberet-
ning for 1857; og jeg skal nu tillade mig at
oplæse det.

Ved at overstryges med Vandglas beskyttes
Træ imod Indvirkning af Ild, Vand og Luft;
Træet vinder derved i Brugbarhed, men ikke i
Skjønhed. Træ, Papir, Pinned, ja endog Straa,
der flere Gange ere behandlede med Vandglas,
kunne ikke brænde i Flamme, men forkulle kun
naar de udsættes for Virkningen af særdeles
stærke Flammer.

Med disse Bemærkninger vil jeg anbefale
dette Forslag til det høitærede Thing.

Med Hensyn til det Forslag, der af mig er
stillet til den 1ste Paragraph 2den Post, er
der ikke meget at bemærke. Det er ligesom
en Folge af det første Endringsforslag; bliver
det første antaget, saa maa ogsaa dette antages.
— De Endringsforslag, jeg har stillet til § 2
og § 11, ere ikke af synderlig Betydning; jeg
lægger derfor heller ikke megen Vægt paa dem;
men da det forekommer mig at være ganske
klart, at enhver Muur, der opføres af brændte